ATLETISM

CONCURSURI DEMONSTRATIVE, DAR CÎT MAI BINE ORGANIZATE...

Am consemnat lapidar, zilele trecute, prezența celor 19 atleți ai lotului republican pe stadionul din Hunedoara. Evenimentul comportă însă cîteva comentarii atît pentru elementul său principal, NOUL, cît și pentru rezultatele care nu s-au înscris în foile de arbitraj dar au rămas ca învățăminte prețioase pentru atletismul hunedorean și, bineînțeles, pentru federația de specialitate.

Inițiativa — care a cunoscut un succes apreciabil — urmărea, deci, nu organizarea unui concurs IN PLUS (deși s-ar putea vorbi și despre importanța acestor concursuri demonstrative în pregătirea atleților într-o perioadă în care, altă dată aceștia considerau complet încheiat sezonul în aer liber), ci, în primul rînd, popularizarea atletismului și, cu acest prilej, îndrumarea concretă, practică, pe teren, a muncii secțiilor și antrenorilor de atletism. Și, dacă amintim doar frumoasele rezultate realizate de atleții fruntași Bizim, Popescu, Astafei, Crețu, Ducu sau Spiridon, prezența în tribunele stadionului a peste 3.000 de spectatori care au ținut să nu „scape" nici una din probele concursului, sălile pline în care au avut loc vizionările de filme sportive (în sala Teatrului, la școala profesională, la clubul minerilor din Ghelar, la școala medie Aurel Vlaicu din Orăștie, la cercul pedagogic din Hunedoara etc.) reiese limpede efectul propagandistic, interesul deosebit stîrnit de acest mult așteptat eveniment atletic în orașul siderurgiștilor.

Scopul ar fi fost însă realizat doar pe jumătate dacă totul s-ar fi limitat la concursul demonstrativ și la organizarea galei de filme sportive. Dar, nu aveau oare acum activiștii federației cel mai bun prilej de a cunoaște aspectele de bază ale atletismului hunedorean, de a sprijini munca antrenorilor și instructorilor de atletism din acest important centru muncitoresc? Este bine că în ceasurile cînd stadionul hunedorean găzduia alte competiții, activiștii federației s-au dus în secțiile de atletism, au participat la antrenamente, la întrecerile de cros, au ajutat cu competență la alcătuirea calendarului competițiilor atletice pentru anul viitor. Firește, discuțiile purtate, analiza activității atletice, au prilejuit și alte observații importante. In regiunea Hunedoara există multe cadre tinere, talentate (I. Drăgan, V. Nistor, B. Albrecht, Gh. Zakreș), o bază materială corespunzătoare (un stadion excelent, săli de gimnastică, terenuri în toate școlile, echipament suficient) precum și 9 profesori cu specializarea atletism și antrenori pricepuți. In ceea ce privește interesul pentru această disciplină sportivă este suficient de arătat că în cadrul Combinatului siderurgic există sute de tineri și tinere care doresc să practice atletismul.

Sînt rezultate frumoase dar nu pe măsura posibilităților și a cerințelor actuale. Și, iată de ce. Comisia regională nu activează (nici cu prilejul concursului demonstrativ nu s-a prea „omorît" cu munca), asociațiile sportive — cu excepția „Corvinului" nu sprijină dezvoltarea atletismului iar în școli, în ciuda interesului manifestat de cei mai mulți directori, profesorii de educație fizică muncesc încă slab. Activitatea competițională este săracă și tocmai de aceea concursurile de atletism nu atrag încă masa tinerilor din Hunedoara.

Inițiative și metode

Iată cîteva constatări care vor ajuta, fără îndoială, munca federației de specialitate. Să amintim însă că este vorba despre primul concurs demonstrativ, de o inițiativă care în viitor va cunoaște desigur succese mult mai frumoase. Pentru aceasta, este însă nevoie ca federația să caute să asigure o cît mai bogată participare a atleților fruntași iar organele regionale UCFS și comisiile locale de atletism să se preocupe de o cît mai bună organizare a acestor concursuri demonstrative și nu așa cum s-a întîmplat la Hunedoara unde numeroșii spectatori aproape că nu știau ce se petrece pe stadion deoarece nu exista un mijloc de comunicare a rezultatelor, a desfășurării probelor etc. iar rezultatele la înălțime erau scrise cu creta de antrenorul federal pe o... lopată înfiptă în gazon! Asemenea deficiențe nu trebuie să se mai repete.

Este bine că federația de atletism nu s-a „oprit" o dată cu organizarea concursului demonstrativ de la Hunedoara și că această importantă acțiune menită să popularizeze larg atletismul este continuată. Considerăm că, învățînd din întrecerile de la Hunedoara, federația și comisiile regionale de atletism vor acorda tot mai multă atenție organizării viitoarelor concursuri demonstrative și vor folosi zilele petrecute împreună pentru rezolvarea celor mai acute probleme ale atletismului din diferite regiuni ale țării. Se va răspunde astfel uneia dintre cele mai importante sarcini trasate de recenta Consfătuire pe țară a federației de atletism.

Mîine, o serie de componenți ai lotului republican vor participa la un concurs demonstrativ organizat la Bacău iar în săptămînile care urmează, alți atleți fruntași se vor întrece pe pistele stadioanelor din Iași și Craiova.

D. G.

INSTANTANEE DE LA „PRELIMINARIILE" FINALEI „CUPEI ORAȘULUI BUCUREȘTI"

(Urmare din pag. 1)

die 20" ?... Ați mers frumos. Și dacă duminică, la finală, repetați cursa, prima campioană a „Cupei orașului București" va fi...

— *Florina Nedelcu* — completează o elevă aflată în apropierea noastră.

— Credeți ?... ne privesc întrebători doi ochi migdalați, negri ca tăciunele. Apoi după o pauză: finala îmi dă multe emoții. Vor participa cele mai bune alergătoare din București. Așa că este foarte greu...

— *...Să scoți un 9 la sport, cînd ai 10 de 10 la învățătură?* — întrebăm noi.

Florina Nedelcu s-a înroșit ca un bujor. Continuăm:

— *O știm tot de la galerie. Băieții numai despre asta vorbeau. Știi cum scandau? „Haide Florina, să fii tot prima!"*

Modestă, Florina Nedelcu ne mărturisește:

— *Nu știu dacă mă voi număra printre campioane. De un lucru sînt însă sigură: am devenit o pasionată a atletismului. „Cupa orașului București" ne-a făcut să îndrăgim și mai mult sportul, să trăim clipe de neuitat. Spun aceasta în numele tuturor celor peste 1.000 de elevi și eleve de la „Gheorghe Șincai" care s-au prezentat la startul acestei frumoase competiții rezervată școlarilor.*

I-am urat tinerei sportive locul întîi la finala de mîine, care va însemna, fără îndoială, un nou și frumos succes al sportului școlar din Capitală.

Curs pentru arbitrii bucureșteni

Comisia orășenească București de atletism, organizează un curs de arbitri cu începere de la 15 noiembrie. Înscrierile se fac la comisia de atletism, în str. N. Filipescu nr. 21-23, miercuri între orele 17,30 și 20,00.

În jurul unui „satisfăcător" loc IV

Parte dintre ideile și aprecierile referitoare la jocul băieților în primele două articole de reveniri după „mondiale" servesc de asemenea discuției pe marginea comportării echipei noastre feminine. După cum, relatările transmise de la Moscova după fiecare meci ne ușurează oarecum sarcina. Trecînd la rezolvarea ei, **să subliniem din capul locului și o dată în plus nota profund contrastantă dintre meritoria ținută moral-volitivă și de combativitate a formației noastre feminine și cea negativă a echipei masculine care ne-a reprezentat în întrecerile de la Moscova.**

CRITICA AJUTA!

Voleibalistele au repetat într-adevăr în turneul final din capitala Uniunii Sovietice numeroase dintre erorile tehnice și tactice notate de noi înaintea campionatului lumii. In schimb însă, **toate jucătoarele și-au binemeritat felicitările pentru felul cum au luptat, pentru ardoarea cu care au apărat culorile patriei, împotriva tuturor adversarelor pe care le-au întîlnit.** Este clar că „dușul rece" al înfrîngerilor din turneul de verificare de la București și criticile provocate de aceste înfrîngeri și-au atins scopul.

Critica ajută. Și cît de mult încă! In cazul de față, considerăm că ea le-a ajutat în mod sensibil sportivelor noastre să se mobilizeze într-un apreciabil efort de voință, mulțumită căruia — prin locul IV obținut — echipa s-a putut menține în plutonul fruntaș al valorilor mondiale. Elogii deci, încă o dată, comportării pline de combativitate a echipei feminine!

Totul are însă...

...LIMITE

Au limite desigur și posibilitățile combativității, pe care n-o recomandăm chiar... pînă-n pînzele albe. Spiritul de luptă, e drept, poate reduce efectele unor scăderi de ordin tehnic și tactic, dar nu le poate anula și în mod normal nici nu îți poate aduce, singur el, victoria. (Spre exemplu, meciul cu Cehoslovacia, în care, ca și în celelalte, fetele au luptat cu strășnicie. Desfășurarea întîlnirii, se știe, a fost viciată de arbitru în defavoarea noastră. Dar înfrîngerea, pe care spiritul de luptă n-a fost în stare s-o evite, nu arbitrajul ne-a hotărît-o, ci pînă la urmă tot plasamentul și mișcarea în teren defectuoase, lăsînd foarte vulnerabile goluri pe fundul propriei suprafețe de joc, pe posturile 1 și 5, rămase descoperite. Situație similară în celălalt meci pierdut, cu echipa Bulgariei, în care arbitrajul nu ne-a defavorizat de loc, însă în decursul căruia multe puncte au fost pierdute tot de apărare și din pricina dublajelor prost executate). Aceasta pe de o parte.

Pe de altă parte, o jucătoare, oricît de bună ar fi ea, nu poate duce totuși la infinit în spate o echipă. Pentru că și rezistența are limite... Absentă din echipă în competiția de verificare de la București, **Doina Ivănescu** și-a făcut — în revanșă — serios simțită prezența în confruntarea de la Moscova. In întregul turneu final, echipa noastră s-a bizuit, în organizarea și valorificarea jocului său, îndeosebi pe aportul **Doinei Ivănescu.** Căpitana echipei a rezolvat marea majoritate a atacurilor cînd era în linia întîi, unde lipsa i-a fost întotdeauna observată — cu consecințe pe tabela de marcaj — atunci cînd rotația o aducea în linia de fund. Căci decalajul de valoare și deci de randament între ea și restul jucătoarelor este prea mare, astfel încît atacul suferă.

O PRIMA INTREBARE

Experiența, eficacitatea Doinei Ivănescu și modul inteligent în care a finalizat ea aproape **toate acțiunile** ofensive ale echipei au avut o contribuție esențială la concretizarea spiritului de luptă al reprezentativei. Insă, participînd la pregătire, plecînd la campionate, jucînd acolo tot timpul fără a fi în plenitudinea capacităților sale fizice și nepărăsind decît foarte rar terenul în cele șase zile de concurs, era cu neputință ca eforturile făcute în felul acesta să nu-și spună odată și odată cuvîntul. Și, firesc, l-au spus. Din fericire, doar în meciul ultim, cu echipa **R. P. Bulgaria,** meci care însă avea să decidă necucerirea locului III în clasamentul final, **Doina Ivănescu** acționînd crispat, mișcîndu-se cu dificultate și cu vizibilă durere la efort, se poate spune că am jucat fără ea. ...Sau cu ea, dar, și cu greșelile făcute de ea, în apărare mai ales, iar în atac fără randament util, din cauza stării sale fizice anormale, ea rămînînd totuși îndelung în joc. Și am pierdut. Cu tot aplombul major — din această partidă numai — al celei de-a doua trăgătoare principale, **Lia Vanea.**

Așadar, echipa noastră reprezentativă se bazează astăzi într-o asemenea măsură pe o jucătoare, încît aceasta, chiar și atunci cînd e suferindă apare ca fiind de neînlocuit, absența ei trebuind plătită cu multe puncte. Cum s-a ajuns la această situație, va trebui desigur analizat mai în profunzime. Este prima dintre întrebările la care credem că se cuvine a li se cere să răspundă celor doi antrenori ai reprezentativei, **Gh. Constantinescu** și prof. **Gh. Bodescu.** Dar mai ales lui **Gh. Constantinescu,** antrenorul principal al lotului, care se ocupă de ani de zile de echipa feminină și este cel dintîi dator să dea lămuriri în privința muncii de selecție și creștere a cadrelor naționalei.

A doua întrebare va decurge din discuția de mai jos, în legătură cu...

CONDUCEREA TEHNICA DE PE MARGINE

Efectuată — ca și la echipa masculină — mai mult de unul singur de către antrenorul principal, conducerea tehnică este, după părerea noastră, vinovata nr. 1 pentru înfrîngerea din meciul cu Bulgaria și ratarea locului III. Conducerii tehnice (în general haotică, nu numai în acea partidă, neorientînd cu schimbări oportune lăudabilele strădanii ale jucătoarelor și pe deasupra transmițîndu-le acestora propria sa nervozitate), considerăm că trebuie să i se reproșeze în special:

— prosternarea în fața valorii unei jucătoare, Doina Ivănescu, iar ca urmare — întrebuințarea abuzivă a acesteia, fără o rostuită dozare a efortului, pînă la epuizare, fiind păstrată uneori în teren do... ca un fel de... balon de oxigen moral pentru echipă și în chip de sperietoare pentru advesare; în general:

— exagerată prețuire a unora dintre jucătoare, în detrimentul altora și așadar în dezavantajul echipei, ca o consecință a orizontului îngust, de club. Se bucură astfel de încredere în mod deosebit sportivele cu care antrenorul principal lucrează în afara lotului, la echipa de club de care se ocupă, Dinamo București. Dintre acestea, după Doina Ivănescu, în primul rînd Lia Vanea și Viorica Herișanu, care de asemenea sînt ținute prea mult în teren, adeseori nejustificat, în ciuda greșelilor pe care le comit; concomitent:

— condamnabila subapreciere și utilizarea fără destulă încredere, mai mult formal, a celor trei elemente tinere, pregătite ca trăgătoare și bine verificate ca atare, cu perspective, dar și cu posibilități superioare activității impuse lor a o desfășura mai mult pe tușă: Ileana Enculescu, Daniela Golimas și Domnica Costic. Aceasta din urmă, ajunsă la un moment dat în linia de la fileu lîngă Lia Vanea, a fost scoasă din teren și înlocuită cu... Viorica Herișanu. In sfîrșit:

— insuficienta folosire și a altor jucătoare care, dotate cu o bună mișcare în teren (Sonia Colceriu — mai cu seamă — și Alexandrina Berezeanu), ar fi trebuit introduse mai des în linia a doua, unde s-a greșit cel mai mult, lacune însemnate vădind și Lia Vanea, și Elisabeta Golosie, și Viorica Herișanu.

Am încheiat în felul acesta enumerarea celor mai importante dintre scăderile conducerii tehnice, cîteva din explicațiile faptului că echipa noastră feminină n-a revenit de la „mondiale" cu locul III, ci cu locul IV.

UN „NESATISFACATOR" LOC IV...

Satisfăcător, desigur, dar numai dacă judecăm în funcție de felul... nesatisfăcător în care a fost pregătită echipa.

Satisfăcător, e adevărat, dar numai dacă ne gîndim — și scuzăm — că selecția pentru lotul reprezentativei, începută cu mult în urmă și asupra căreia cu o lună înaintea „mondialelor" nu se mai putea interveni, a fost făcută cu mari abateri de la anumite principii de bază, precumpănitoare în stabilirea ierarhiei pe plan mondial.

In fine, locul IV ne va apărea mai ales nesatisfăcător știind că el a constituit (împreună cu locul V) obiectivul pe care și l-au propus să-l atingă la „mondiale" cu echipa noastră feminină antrenorii și organele federale. Cum s-ar spune, planul a fost îndeplinit — toată lumea să fie mulțumită! Da, dar nu-i chiar așa... Pentru că de bună seamă, gîndind astfel puteam pleca la campionatul mondial fixîndu-ne ca obiectiv chiar locul... VI sau VII! Ar fi constituit o plapumă mai caldă și planul ar fi apărut ca fiind și mai lesne îndeplinit...

Se știe că la ultima dispută pentru titlul mondial la care a participat **(Paris 1956),** reprezentativa noastră feminină a terminat pe locul II, după voleibalistele sovietice, echipei acestora nefiindu-i atunci aproape cu nimic inferioară. Știm de asemenea cu toții că pregătirea pentru viitorul campionat mondial se cade a începe în prima **zi** după terminarea unei ediții și că tot atunci se fixează obiectivele procesului de instruire-antrenament și locul vizat în clasament. Nu în ultima clipă, în funcție de... cum bați tu pasul pe loc și progresează alții! Deci, în noiembrie 1960 trebuia făcut aceasta după campionatul de la Rio de Janeiro, după apariția la mondiale și a echipei japoneze, cu majoritatea elementelor tehnico-tactice adăugate de ea în joc și în calcularea noului raport de forțe.

Așa stînd lucrurile și restimulînd memoria cu privire la locul II din 1956, să ne fie îngăduită întrebarea: **conform cărei legi a evoluției și-a propus conducerea tehnică a echipei noastre feminine ca obiectiv — și i s-a acceptat de către federație — obținerea la campionatul mondial din acest an a locului IV sau V? De ce — ținînd se înțelege cont de valoarea și de problematica specială a formației japoneze — n-a fost vizat de la bun început, din 1960, locul II sau cel mult locul III? Și, pentru aceasta, de ce nu s-a întreprins — întîi și întîi de către antrenorul principal al echipei — o susținută și curajoasă acțiune de descoperire, de selecție, de formare și de promovare cu încredere a elementelor tinere, dăruite cu talent și cu însușirile cerute de voleiul modern? Izvorul acestor elemente a secat oare o dată cu jucătoarele care fac astăzi parte din lot?**

Iată cele mai de seamă dintre întrebările pe care socotim că e bine să ni le sugereze „satisfăcătorul" loc IV de la recentul campionat mondial feminin.

CONSTANTIN FAUR

VOLEI

Se apropie campionatul...

La 25 noiembrie, cele mai bune echipe masculine și feminine de volei din țară sînt chemate din nou pe terenurile de joc: începe o nouă ediție a campionatelor republicane. Iată mai jos cîteva din relatările corespondenților noștri privind aspecte din pregătirile echipelor:

FORMAȚIA FEMININĂ C.S.M. SIBIU...

...și-a reluat antrenamentele de la începutul lunii septembrie. Jucătoarele au muncit cu multă convingere pentru corectarea lipsurilor constatate în campionatul trecut. Lotul echipei, antrenat de prof. Gh. Bodescu, a suferit unele modificări. Astfel, în formație apar jucătoarele Maria Crișan și Maria Turturescu, precum și tinerele Felicia Vulcu și Mariana Milea absolvente ale școlii de meserii. Din lot mai fac parte Livia Pavel, Grete Kiss, Ileana Lăzăruț, Viorica Mirion, Silvia Nălbitoru, Erna Stoica, Irina Welther, Mioara Fenichiu etc.

MIRCEA VLADOIANU-coresp.

O PREZENȚĂ NOUA ÎN CATEGORIA A: FULGERUL SUCEAVA

Echipa masculină Fulgerul Suceava, antrenată de dr. Traian Căldare, a reușit anul acesta ca, printr-o pregătire corespunzătoare, să realizeze un vis mai vechi al iubitorilor voleiului din Suceava: promovarea în campionatul republican. Aceasta, ca urmare a celor peste 130 de antrenamente făcute în aer liber și în sală. Echipa a devenit campioană a regiunii, apoi s-a calificat pentru turneul final al campionatului de calificare. Prezentîndu-se bine pregătită, a obținut promovarea mult dorită.

Este un merit al componenților acestei echipe care au alăturat pregătirii tehnico-tactice, o mare putere de luptă și o voință demnă de toată lauda.

C. ALEXA-coresp. reg.

ÎN ORAȘUL DR. PETRU GROZA

In vederea campionatului republican, echipa locală de volei Dinamo și-a început antrenamentele sub conducerea antrenorului Orășeanu. Au fost susținute mai multe meciuri de verificare, printre care și două partide în compania proaspetei promovate C.S.O. Baia Mare, amîndouă încheiate cu același scor: 3—0 pentru Dinamo. Cu toate acestea, calitatea jocului prestat de dinamoviști nu a fost la înălțimea cerințelor.

Au fost folosite următoarele formații: DINAMO: Adamovici, Gornoviceanu, Mărcușan, Moruț, Sîrbu, Starinski, Zamolo; C.S.O.: Agîrbiceanu, Bădică, Perneș, Conda, Covaci, Pop Sabin, Szakacs, Zaharescu.

MIHAI DOMIȚIAN — coresp.

Azi, primele jocuri din cadrul „Cupei Dinamo" la volei feminin

Apropierea începerii campionatelor republicane de volei se face simțită în Capitală prin organizarea unei competiții feminine dotată cu „CUPA DINAMO". La invitația organizatorilor, și-au anunțat participarea echipele feminine *Dinamo, Rapid, Metalul* și *Progresul.*

Prima etapă a competiției are loc azi în sala Dinamo, cu începere de la ora 17,30, programul fiind: *Rapid — Progresul, Dinamo — Metalul.* Viitoarele etape: joi 15 noiembrie, ora 17: *Rapid — Metalul, Dinamo — Progresul;* simbătă 17 noiembrie, ora 17: *Progresul — Metalul* și *Rapid — Dinamo.*

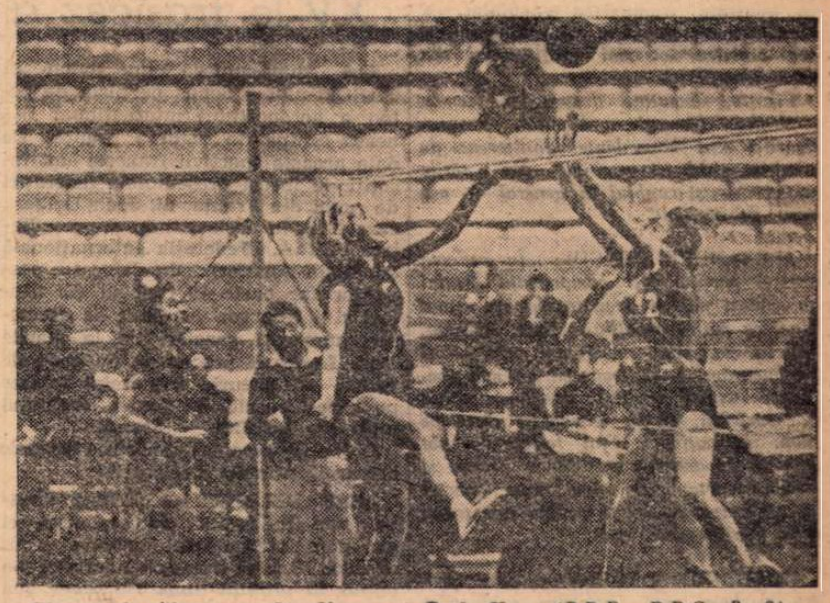

Dispută la fileu între Lia Vanea și Ruth Korn (R.P.R.—R.D.G. 3—0)
Foto: P. Romoșan